

M RUUDULINE E S

elmo k üttim

Toimetaja: Heli Hallik
Kaante kujundaja ja küljendaja: Vallo Hallik

© Elmo Küttim
© Kirjastus Hea Tegu, 2025 Pärnu

ISBN: 978-9916-754-38-2

Trükk: Arial Bold OÜ

Kirjastus Hea Tegu
www.fil.ee

Minu südametanud luulekogu sünnimise eest lähevad
Pöörduksele, õele ja lrale.

Kollane luul

Kaugusesse hüüdjad ja maailma kallistajad

Kui mõni torm kustutab
tuule või linnamüraga
kõik me tähenduslikud sõnad,
tundub meile,
et öeldu ei maksa midagi ...
Ja et kõik oluline, mida me
kaugusesse hüüame,
muutub maailma olelusvõitluses
vaid kajatuks müraks.

Kui nali, mis meid nutma
ja teisi naerma ajab,
on rohkem väärt
kui siiras heategu
või soe kallistus,
siis kaob meil
vajadus olla.

Ja vaid õnnelik avastus
sellest, et iga tuul kord vaibub
ning et igasse lärmi
on aeg-ajalt peidetud
killuke vaikust,
aitab meil elule
kaasteeks käe anda.

Nii me siis hõikame
igaüks eraldi ja kõik koos
olulisi teateid maailmale
lootes, et vaikuse laineharjal
kaja meid kordab.

Nii me siis embame
korraga ja ükshaaval
maailma valusid,
lootes, et ükskord
armastus ka meid
õrnalt suudleb.

04.08.2017

Kohtusime
vales linnas
vale taeva all
limpsides hooletuna
teineteise õnnetust.

Marssisime
valel tänaval
vale muusika saatel
valel pool teed
komistades pidevalt
viisakalt osavõtmatu
hoolimatuse otsa.

Avasime
vales majas
valesid ukse
teretades kiretult
hallisilmsete inimeste
ükskõikset õnne.

Istusime
valede inimestega
vale laua taga
vestledes samadest asjadest
samal keeles,
mõistmata sõnagi.

Lendasime
vales lennukis
valele maale
küllastades iseendile loodud
ahnuse ja piiratuse
ülistamise ausambaid.

Kuni avastasime surma palge ees, et

elasime
valet elu
vales maailmas,
valede eesmärkidega
jõudmata eikuhugi.

13.09.2014 ja 25.08.2020

Vihmane hilissuvi
 varastas mu rõõmu.
 Vargsi poetas ta
 mu hinge sügiskurbuse,
 mis peagi sügistuulte
 külmas embuses
 kasvas üle varajaseks
 talvemasenduseks.

Otsisin kaua oma
 kadunud indu.
 Leidsin vaid tuuletõmbusest
 tühjad taskud
 ja tahtmatust õelusest
 ükskõikse halli hinge.

Nukrus ja kurjus olid
 mu hinge auklikuks
 hammustanud ...

Nii ma nüüd seisan siin,
 jaheda sügispäikese all,
 kuulates aeglaselt
 kaugusest lähenevaid
 külma talve samme,
 lootes salaja, et kellegi
 kuumad kollased käed
 katavad mu hingeõõnsused
 enne tõeliste tuiskude saabumist.

04.09.2016

Sügis häbeneb su kirkavärvilist ilu.
 Ta langetab punastades kõik oma
 viimased tuuleskõikuvad lehed
 ja vihiseb sulle kõrva oma
 külmalt nukrat lahkumislaulu ...
 ... Kuni sädelev talvevaikus
 laotab maale valge lumeteki
 ja annab sulle ükskõiksest jäise
 tervitussuudluse.

06.11.2014

Kui leiad end ridade vahelt
ja mitte ridade pealt,
siis otsi nii kaua kui tahad,
sa ei leiagi ennast sealt.

Kui otsid end silmade tagant
ja mitte südame seest,
siis leiad end kahtluste kajast,
mis kaugeneb lembuse teest.

Kui piidled vaid pilvede alust
ja iial ei vaata, mis peal,
siis visandlikkuse tuul
sind lõpuks tunnete tühjusse veab.

02.11.2016

Kummaline kuu
valgustab su õhkõrnalt
õlgadele langevaid
lumivalgeid kiharaid.

Tuul laulab vaikselt
unustatud armastuse oodi
ja sina hõljud olevikus,
kui tuleviku kollane luul.

Tunnen su mõrkjalt magusat lõhna
ja kuulen su õrna hõljumist
kui embad mu asjatuid hirme
eksitavas tundetihnikus.

Unustan ennast su tuliselt malbe
õnnetunde küüsi
kui ümiseme koos igavikuviisi
kütkestavalt külluslikule armastusele.

23.05.2014

Oled mu peegel.
Vaatan su silmadesse
ja näen oma vigu.

Oled mu kirik.
Kõik, mida räägin,
kajab sust valjult vastu.

28.05.2014 ja 02.04.2021

Keset vestlust unustad,
mida öelda tahad või küsida.
Näed, kuidas punapõskne piinlikkus
me vahele end nihutab
ja siis kogemata-meelega
su varvastel tallab.
Ta sõtkub su jalgadel nii kaua
kuni sa ühmates hüvasti hüüad
ja häbituul sabas minema tormad.

20.02.2016